

درآمد: نامه ی محمد کاظم خراسانی به ادوارد براون در باب ناآرامی های دوران انقلاب مشروطه. ۱۳۲۹

۳ رجب ۱۳۲۹ نجف

کامبریج حضرة العالم الفاضل دکتر ادوارد برون دامت افاضته و فضائله

مقام ریاست روحانی مسلمین جعفری خاطر آن جناب مستطاب عالی را مسبوق می‌نماید رقیمه کریمه آن جناب فخامت مآب را با یک خوشوقتی کاملی مطالعه کرده و بر تمام مطالبش مطلع شدم. نصایح مشفقانه و ارشادات خالصانه را یک توجه مخصوص انتقال کرده ملاحظه آنها را باعث عواطف مفرّحه و ارتیاح حسیّات باطنیه خودم تصور نموده سفارش و تشویق به عشایر و ایلات و سایر طبقات در حفظ امنیت و سد راه بهانه متجاوزین دائما با تلگرافات و مکتوبات شده و می‌شود و با اینکه عملهای استبداد با تحریکات خارجی بدون تفویت وقت و دقیقه در جهالت عنصر غالب کار می‌کنند اوضاع فعلی اطمینان بخش هستند تا بعد چه ظاهر شود.

از بابت وزیر خارجه سابق آقای حسینقلی خان نواب و آقای تقی زاده و سایر دوستان صمیمی ایران ریاست روحانی کاملاً مطلع است و خیرخواهی و خدمات آنها را مسبوق است اما بدبختانه این تغییرات لازمه قهری زمان به ویژه انقلاب است بواسطه آنکه خادم خیلی زود با خائن مشتبه می‌شود مقام روحانیت هم که مداخله در این جزئیات را در عهده ندارد مع ذلک امید است که بزودی تمام امورات تدارک شده کار ها به اشخاص لایق سپرده شوند.

حالا حسیات صمیمانه خودم را تکرار کرده و به همین قدر اکتفا می‌نمایم. محمد کاظم الخراسانی

پانویس: تفویت وقت: فوت وقت، از دست دادن وقت.

حسینقلی خان نواب: وزیر خارجه ی ایران از ۲ مرداد تا ۵ دی ماه ۱۲۸۹ ش.

نامه ی براون سند GI 144 از همین مجموعه است.